سید الاستغفار (بهترین درخواست آمرزش)

از شَدّاد بن اَوس ـ رضی الله عنه ـ روایت است که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمود: «سید الاستغفار (بهترین درخواست آمرزش) این است که بگویی: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»: (بار الها، تو پروردگار منی، جز تو معبود برحقی وجود ندارد، تو مرا آفریده‌ای و من بندۀ تو هستم و من بر عهد و پیمانی که با تو بسته‌ام تا حد توان استوارم و به وعده‌ای که داده‌ای یقین دارم، از بدی کارهایی که انجام داده‌ام به تو پناه می‌برم و به نعمت‌هایی که ارزانی‌ام داشته‌ای و گناهانی که انجام داده‌ام، اعتراف می‌کنم. پس مرا بیامرز، زیرا کسی جز تو گناهان را نمی‌بخشد). و رسول خدا فرمود: «وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الجَنَّةِ»: «کسی که این دعا را به هنگام روز و از روی یقین بخواند و همان روز پیش از شب از دنیا برود، از اهل بهشت است؛ و کسی که شب هنگام از روی یقین آن را بخواند و پیش از صبح از دنیا برود، از اهل بهشت است».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ خبر می‌دهد که استغفار الفاظ گوناگونی دارد، اما بهترین و بزرگ‌ترین این الفاظ آن است که بنده بگوید: «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»: (بار الها تو پروردگار منی، جز تو معبود برحقی وجود ندارد، تو مرا آفریده‌ای و من بندۀ تو هستم و من بر عهد و پیمانی که با تو بسته‌ام تا حد توان استوارم و به وعده‌ای که داده‌ای یقین دارم، از بدی کارهایی که انجام داده‌ام به تو پناه می‌برم و به نعمت‌هایی که ارزانی‌ام داشته‌ای و گناهانی که انجام داده‌ام، اعتراف می‌کنم. پس مرا بیامرز، زیرا کسی جز تو گناهان را نمی‌بخشد). در این دعا، نخست بنده به توحید اقرار می‌کند و اینکه الله خالق و معبود اوست که شریکی ندارد و بر عهد و پیمانی که با الله بسته یعنی ایمان به او و اطاعت از او بر حسب توانایی پای‌بند است؛ زیرا بنده هرقدر عبادت کند، نمی‌تواند همۀ چیزهایی را که الله به او امر کرده انجام دهد و شکر همۀ نعمت‌ها را به‌جا بیاورد، اما به الله روی می‌آورد و به او پناه می‌جوید زیرا اوست که بنده را از شر کارهایش حفظ می‌کند و بنده خود با اختیار به نعمت‌های پروردگارش اعتراف می‌کند و به گناهان و نافرمانی‌هایش اقرار می‌نماید؛ و پس از این توسل جستن به الله، از پروردگارش آمرزش می‌خواهد و درخواست می‌کند که گناهانش را بپوشاند و با عفو و فضل و رحمتش او را از گناهانش حفظ کند، زیرا کسی جز الله عزوجل گناهان را نمی‌آمرزد. سپس رسول خدا ـ صلی الله علیه وسلم ـ خبر می‌دهد که این استغفار از اذکار صبح و شب است، بنابراین کسی که آن را با یقین و استحضار معانی و ایمان به آن در آغاز روز یعنی ما بین طلوع خورشید تا از بین رفتن آفتاب یعنی در طول روز آن را بگوید و بمیرد، وارد بهشت می‌شود؛ و کسی که شب آن را بگوید - یعنی از وقت غروب خورشید تا طلوع فجر - و پیش از صبح بمیرد، وارد بهشت می‌شود.

لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC
E-Da'wah Committee

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY